

EXPUNERE DE MOTIVE

Democrația există acolo unde drepturile omului înfloresc și acolo unde este respectată demnitatea umană.

Interesul pentru drepturile copilului a apărut în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, când a luat naștere prima mișcare preocupată de aspecte referitoare la DEZVOLTAREA copilului, care pleda pentru PROTECȚIA copilului împotriva neglijării, exploatării și a violenței. În Europa, această perioadă s-a caracterizat prin deschiderea unui număr considerabil de instituții publice de ocrotire, școli și instituții separate pentru copii delincvenți, precum și de tribunale pentru minori.

După Primul Război Mondial, ideea drepturilor copilului a captat pentru prima dată atenția lumii. În 1924, Liga Națiunilor a adoptat Declarația de la Geneva, iar în 1959, Organizația Națiunilor Unite a adoptat Declarația Drepturilor Copilului. Spre sfârșitul anilor '60, s-a pus accentul pe ideea drepturilor de PARTICIPARE ale copilului. Mai mulți lideri de opinie au susținut că și copiii au competențele necesare pentru a lua decizii în privința problemelor importante din viața lor și că ar trebui lăsați să participe la luarea acestor decizii.

Pe 20 noiembrie 1989, s-a adoptat Convenția ONU cu privire la drepturile copilului. Aceasta a intrat în vigoare în septembrie 1991 și a fost ratificată de majoritatea țărilor din lume, cu excepția Statelor Unite ale Americii și a Somaliei.

România a ratificat Convenția pe 28 septembrie 1990 prin Legea nr.18/1990 și s-a inspirat din aceasta atunci când a elaborat Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului.

Copiii trebuie să beneficieze de drepturile generale ale omului, la care suntem toți îndreptățiți încă din momentul nașterii. Drepturile omului înseamnă să îi tratezi pe ceilalți așa cum ți-ar plăcea ție să fii tratat, și anume cu demnitate, respect, egalitate și dreptate, și se aplică fără deosebire de cetățenie, naționalitate, rasă, etnie, limbă, sex, orientare sexuală, abilități sau orice alt statut.

În momentul de față problema majoră o constituie abuzul sexual și exploatarea copilului, traficul și munca copilului.

Este foarte importanta existenta la nivelul fiecarei tari a institutiei independente „Avocatul copilului” care sa promoveze si sa protejeze drepturile copilului, asa dupa cum se prevede si in pragraful 31 al documentului „O lume potrivita pentru Copii”, aprobata in Rezolutiile A3-0172 /1992, A4- 0393/1996 si B5- 0320/2003 ale Parlamentului European ca si in Recomandarile Adunarii Parlamentare adresate altor institutii ale Consiliului Europei cu numerele: 1286/1996 si 1551/2002.

Sistemul de protectie a copilului a devenit foarte important o data cu aderarea Romanei la Uniunea Europeana deoarece acest aspect este indispensabil pentru o țară ce se dorește membră a Uniunii Europene. În același timp și Convenția ONU asupra Drepturilor Copilului, pe care a ratificat-o si Romania în anul 1990, face parte din acquis-ul comunitar, in cadrul capitolului de negociere si Afaceri interne.

Drepturile copilului sunt acum lege, iar o buna cunoaștere a acestor drepturi va conduce la respectarea acestora și la o viața mai bună a copiilor din România. Punand în practică aceste drepturi, cu toții vom fi avizati despre felul in care trebuie sa ne purtam cu copii.

Cu toate că în majoritatea statelor membre UE există un avocat al copilului, care promovează drepturile și interesele copiilor, în România nu există o asemenea instituție. În urma campaniei naționale de promovare a Telefonului Copilului, s-a constatat o creștere semnificativă a numărului de apeluri care semnalează abuzuri asupra copiilor.

Dintre cele aproape 22.000 de apeluri, în 756 de cazuri a fost necesară intervenția imediată a instituțiilor abilitate, peste 70% din acestea reprezentând cazuri de abuz asupra copilului. Potrivit inițiatorilor campaniei, cele mai numeroase cazuri de abuz semnalate sunt cele legate de molestare fizică și abuz emoțional, urmate de cazuri de neglijare, violență verbală, discriminare, exploatarea copilului prin muncă, abuz sexual, privare de libertate și trafic de copii.

Copiii au nevoie de foarte multă protecție. Se spune că modul în care te porți cu copiii arată adevărata față a omului. Acest lucru este valabil atât pentru persoanele adulte, cât și pentru diferitele societăți și state. Copiii au fost și sunt încă exploatați și abuzați, acest lucru constituind o încălcare gravă a drepturilor omului.

În urma unei cercetări calitative asupra nivelului de cunoaștere a drepturilor copilului , efectuate în rândul tinerilor părinți și al elevilor, s-a constatat că aceștia din urmă cunosc mai multe lucruri despre drepturile lor decât adulții. Una dintre principalele concluzii ale cercetării a fost că, în timp ce copiii consideră că părinții sunt primii

responsabili de creșterea și dezvoltarea lor, adulții sunt de părere că principalii responsabili sunt instituțiile statului.

Dacă dreptul la viață, dreptul la educație și dreptul la asistență medicală gratuită sunt considerate ca fiind cele mai importante drepturi ale copilului, atât de către părinți, cât și de către copii, aceștia din urmă au menționat în plus dreptul la «cetățenie și nume», «dreptul la joacă» și «dreptul la hrană». Cu toate acestea, în majoritatea cazurilor, copiii participanți la studiu confundă drepturile lor cu îndatoririle față de părinți (printre primele drepturi menționate de ei au fost "dreptul de a învăța bine" sau "dreptul de a asculta de părinți").

Este nevoie de un Avocat al Copilului, astfel încât vocea copiilor să se facă mult mai bine auzită în procesul de luare a deciziilor ce-i vizează în mod direct.

Deși în România există numeroase instituții care activează în domeniul protecției copiilor, acest lucru nu e suficient. Așa cum prevede Convenția Internațională pentru Drepturile Copilului o schimbare în acest sens este binevenită.

Avocatul copilului nu va pleda în instanță, dar va fi mai degrabă un purtător de cuvânt al copiilor și va încerca să transmită mesajul lor Guvernului.

Drepturile individuale au cea mai mare semnificație în cadrul societății civile, de aceea considerăm că înființarea acestei instituții denumită Avocatul Copilului este extrem de importantă într-o țară de tranziție, mult prea preocupată de vesnicile schimbări politice.

Inițiator:

Jurist **Petru Călian**

Deputat P.C de Cluj

Prof. Dr. Olga Chelaru
Bucur Daniel
Deputat P.C de Cluj

Dec. Călian Petru Călian

Dec. TURCAN RALUCA

Faina Constantin
Deputat P.C de Cluj
Deputat P.C de Cluj

Bogdan Dumitru
Deputat P.C de Cluj

MATE ANDRĂȘ - LEENTE
deputat UDNR

Iordache Florin PSD
Gheorghe Călin PNL

IOAN GHISE
Deputat P.C de Cluj
Dec. Miron Gheorghe